



Arrest

nr. 270 714 van 30 maart 2022
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat K. STOROJENKO
Franklin Rooseveltlaan 348/3
9000 GENT

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en
Migratie.

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X die verklaart van Moldavische nationaliteit te zijn, op 25 maart 2022 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van 23 maart 2022 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 maart 2022, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 maart 2022.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat K. STOROJENKO, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. RAUX, die loco advocaat A. DE WILDE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 29 juli 2020 diende verzoeker een verzoek tot internationale bescherming (VIB) in bij de Belgische autoriteiten.

1.2. Op 25 november 2020 trof verweerder een beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 26quater), waarbij Duitsland verantwoordelijk werd geacht voor de behandeling van het VIB van verzoeker.

1.3. Verzoeker diende op 24 december 2020 tegen voormelde bijlage 26quater een schorsings- en annulatieberoep in bij de Raad.

1.4. Op 3 maart 2021 werd verzoeker in het bezit gesteld van een kopie van de bijlage 26 waarop vermeld wordt dat zijn VIB behandeld zal worden door de Belgische autoriteiten en dat hij zich hiervoor op 11 maart 2021 moet aanbieden bij de Dienst Vreemdelingenzaken.

1.5. Nadat verzoeker op 11 maart 2021 een vragenlijst heeft ingevuld, wordt verzoekers VIB die dag voor behandeling overgemaakt aan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal).

1.6. Op 3 mei 2021 brengt de Raad de partijen bij beschikking getroffen op grond van artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet ter kennis dat het beroep kan verworpen worden wegens een gebrek aan belang omdat het VIB van verzoeker voor behandeling werd overgedragen aan de commissaris-generaal en België verantwoordelijk is geworden voor de behandeling van de VIB. Nadat partijen geen verzoek tot horen hebben ingediend, werd het in punt 1.3. bedoelde beroep door de Raad verworpen werd bij arrestnr. 256 630 van 17 juni 2021.

1.7. Op 16 februari 2022 treft verweerder een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

1.8. Op 23 maart 2022 treft verweerder een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies), dit nadat verzoeker onderschept was door de lokale politie van Dilbeek tijdens een verkeerscontrole.

Dit is de thans bestreden beslissing.

2. Over de ontvankelijkheid van de ingestelde vordering

Voor zover het de bedoeling is van verzoeker om de maatregel tot vrijheidsberoving aan te vechten die besloten ligt in de bijlage 13septies, dient de Raad op te werpen dat hij gelet op het gestelde in artikel 71, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet) geen rechtsmacht heeft om kennis te nemen van een betwisting hierover.

De vordering is derhalve onontvankelijk voor zover ze gericht is tegen de beslissing tot vasthouding die vervat is in de bijlage 13septies.

3. Betreffende de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid

3.1. De drie cumulatieve voorwaarden

Artikel 43, § 1, eerste lid van het procedurereglement van de Raad (hierna: het PR RvV) bepaalt dat, indien de uiterst dringende noodzakelijkheid wordt aangevoerd, de vordering een uiteenzetting van de feiten dient te bevatten die deze uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigen. Verder kan overeenkomstig artikel 39/82, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van een administratieve rechtshandeling worden besloten indien er ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en op voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen. Uit het voorgaande volgt dat, opdat een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden ingewilligd, er sprake moet zijn van een uiterst dringende noodzakelijkheid, een ernstig middel en een moeilijk te herstellen ernstig nadeel.

3.2. Betreffende de eerste voorwaarde: het uiterst dringende karakter

3.2.1. In de nota met opmerkingen werpt verweerder het volgende op:

“(…) Verzoekende partij wordt vastgehouden in het gesloten centrum te Steenokkerzeel en maakt het voorwerp uit van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering. Uit het administratief dossier blijkt echter dat er door verzoekende partij een verzoek om internationale bescherming werd ingediend. Er werd destijds haar bevolen om het grondgebied te verlaten en zich naar de alsdan bevoegde lidstaat te begeven. Intussen is echter de termijn voor een dergelijke overdracht van het dossier afgelopen want eveneens door Uw Raad vastgesteld werd en dient het dossier onderzocht te worden door de Belgische autoriteiten. In dit kader werd verzoekende partij uitgenodigd om op 28.03 jl. Een gehoor te ondergaan. Bijgevolg kan zij de uiterst dringende noodzakelijkheid niet inroepen vermits een dergelijk verzoek om internationale bescherming van rechtswege de uitvoering van verwijderingsmaatregel schorst .

Bovendien kan de betrokkene een normale schorsingsprocedure aanvatten waarbij zij in voorkomend geval wanneer de verwijderingsmaatregel terug mogelijk wordt kan verzoeken om deze procedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid te behandelen waardoor een daadwerkelijk rechtsmiddel haar ter beschikking staat .

Het verzoek tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid dient dan ook verworpen te worden bij gebreke aan een een dreigend gevaar”.

3.2.2. Artikel 49/3/1 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: *“Geen maatregel tot verwijdering van het grondgebied of tot terughrijving kan gedwongen worden uitgevoerd ten aanzien van de verzoeker vanaf het doen van zijn verzoek om internationale bescherming, en tijdens de behandeling van dit verzoek door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, met uitzondering van de verzoeker bedoeld in artikel 57/6/2, § 3.”*

Artikel 39/70, eerste lid van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: *“Behoudens mits toestemming van betrokkene, kan tijdens de voor het indienen van het beroep vastgestelde termijn en tijdens het onderzoek van dit beroep, ten aanzien van de vreemdeling geen enkele maatregel tot verwijdering van het grondgebied of terughrijving gedwongen worden uitgevoerd”.*

3.2.3. Zoals verzoeker aangeeft in zijn verzoekschrift werd hij op 28 maart 2022 verwacht voor een onderhoud bij de commissaris-generaal inzake zijn (eerste) VIB dat hij heeft ingediend op 29 juli 2020. Ter terechtzitting geeft de verzoekende partij aan dat het onderhoud werd uitgesteld. Het blijkt dus niet dat de commissaris-generaal dit verzoek reeds behandeld heeft. Gezien verzoekers hangende eerste VIB bij de commissaris-generaal is de uitvoerbaarheid van de bestreden beslissing opgeschort zolang de commissaris-generaal hierover geen beslissing heeft genomen (artikel 49/3/1 van de Vreemdelingenwet). In geval van een negatieve beslissing van de commissaris-generaal is de uitvoerbaarheid van de bestreden beslissing eveneens opgeschort tijdens de voor het indienen van het beroep bij de Raad vastgestelde termijn en tijdens het onderzoek van dit beroep door de Raad (artikel 39/70, eerste lid van de Vreemdelingenwet). Dit heeft als gevolg dat de vordering op dit ogenblik geen uiterst dringend karakter heeft, ook al wordt verzoeker thans vastgehouden in een gesloten centrum.

3.2.4. Het staat de verzoekende partij vrij om aan te tonen dat er ondanks de artikelen 49/3/1 en 39/70, eerste lid van de Vreemdelingenwet sprake is van een uiterste dringende vordering. Onder het kopje *“uiterst dringende noodzakelijkheid”* van het verzoekschrift geeft verzoeker aan dat een repatriëring naar Moldavië nakend is. Hij betoogt *“dat het bovendien manifest is dat een normale schorsingsprocedure haar doel volledig voorbij zou gaan, aangezien het onmogelijk is, buiten de hypothese van de uiterst dringende noodzakelijkheidsprocedure, dat tijdig, zijnde voor de effectieve overdracht, een beslissing zou kunnen worden genomen met betrekking tot deze beslissing”.*

3.2.5. Gelet op wat kan gelezen worden in de artikelen 49/3/1 en 39/70, eerste lid van de Vreemdelingenwet is er geen sprake van een nakende repatriëring op dit ogenblik. Het betekent dat de Raad de vordering tot schorsing zal verworpen wegens het gebrek aan hoogdringend karakter van de vordering. Verzoeker kan zijn rechten vrijwaren door een gewoon schorsings- en annulatieberoep in te dienen conform artikel 39/82, § 1, vijfde lid van de Vreemdelingenwet. Indien de situatie dringend wordt, kan hij overeenkomstig artikel 39/85, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet bij wege van voorlopige maatregelen de versnelde behandeling vragen van dat beroep. Er kan geen repatriëring plaatsgrijpen alvorens uitspraak werd gedaan over dit beroep. Overeenkomstig artikel 39/85, § 3 van de Vreemdelingenwet heeft immers ook een vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen schorsende werking. Dit is dan ook een effectief rechtsmiddel (cf. RvS 26 augustus 2015, nr. 11.508, (c)). Het laat verzoeker ook toe om bij het indienen van een gewoon schorsings- en annulatieberoep binnen

de in artikel 39/57 van de Vreemdelingenwet voorziene termijn- waarbij de beroepstermijn van 10 dagen enkel slaat op vreemdelingen die op het ogenblik van de kennisgeving reeds worden vastgehouden op basis van een andere beslissing (cf. RvS 17 maart 2015, nr. 230.528) - mogelijks nog andere grieven te ontwikkelen of de huidige meer uit te diepen. Die zullen dan binnen korte termijn behandeld worden door de Raad, als de voormelde weg bewandeld wordt door de verzoekende partij. Voor wat betreft de vraag wanneer de situatie dan wel dringend wordt, dit is het geval wanneer de uitvoerbaarheid van de reeds gegeven verwijderingsmaatregel niet langer overeenkomstig de artikelen 49/3/1 en 39/70 van de Vreemdelingenwet is opgeschort (cf. artikel 1/3 van de Vreemdelingenwet en mutatis mutandis artikel 52/2, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet). Dit alles werd ook uiteengezet ter terechtzitting.

3.2.6. De Raad concludeert derhalve net zoals verweerder in zijn nota dat de cumulatieve voorwaarde van de uiterst dringende noodzakelijkheid niet voldaan is. Deze vaststelling volstaat om de vordering te verwerpen.

4. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, § 5, derde en vierde lid van de Vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden getroffen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig maart tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. M. EKKA,

kamervoorzitter,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

M. EKKA